

THOÁT CHẾT MỘT CÁCH LẠ LÙNG

Buổi sáng ngày 5-12-1991, tại thành phố Nevada, thuộc bang California, miền Tây Hoa Kỳ, khí hậu nắng ấm dễ chịu. Lợi dụng trời tốt, anh Mike Spaulding, 32 tuổi, thợ mộc, muốn hoàn thành ngôi nhà đang xây. Cùng với Travis McMaster, người thợ phụ, anh Mike hăng say làm việc.

Để đóng những cây đinh dài 8 phân, anh Mike dùng một dụng cụ giống như khẩu súng. Anh nạp đinh vào súng. Và khi cần đóng đinh vào đâu, anh chỉ cần bấm cò, tức khắc chiếc đinh ghim ngay vào đó, dễ như chơi, đồng thời "vững như đinh đóng cột"!

Buổi sáng hôm đó, tay cầm khẩu súng, Mike cùng với Travis chuẩn bị đóng đinh vào một tấm gỗ. Bỗng một cơn gió mạnh thổi đến, khiến miếng gỗ lung lay và anh Mike bị mất thăng bằng. Trong một nháy mắt, ngón tay cái của anh Mike bấm cò và chiếc đinh 8 phân bay vút ra ngoài.

Thoạt đầu, Mike nghĩ mình may mắn thoát nạn, vì anh không cảm thấy đau đớn gì cả. Nhưng ngay sau đó, anh cảm thấy đau nhói nơi ngực, như thể có thanh sắt nhọn đâm thấu người anh. Đưa mắt nhìn xuống, Mike trông thấy đầu chiếc đinh lòi ra trên chiếc áo thun. Đầu chiếc đinh gắn chặt nơi mảnh vải áo thun. Vì quá đau, Mike cởi phăng chiếc áo, như muốn cùng lúc rút cây đinh ra khỏi người. Tuy nhiên, chiếc áo bị rách mà cây đinh vẫn nằm im. Trong cơn hốt hoảng, Mike cầm lấy chiếc búa, định nhổ chiếc đinh ra. Nhưng người thợ phụ, anh Travis, kịp thời ngăn chặn. Anh la lớn:

- Không. Không được làm thế!

Anh Travis nhớ lại một lẽ luật nền tảng trong ngành cấp cứu: Không bao giờ được tự tay rút bất cứ một vật gì, khi vật ấy bị cắm sâu vào người. Phải nhờ đến phương thức giải phẫu.

Travis lấy hết bình tĩnh nói với Mike:

- Chúng ta đi ngay đến nhà thương.

Nói xong, anh dìu Mike ra xe. Travis vừa bấm còi, vừa cho xe chạy hết tốc lực phóng đến nhà thương. Trên xe, Travis không ngừng nói với Mike:

- Rồi anh sẽ thoát nạn. Đừng sợ hãi bắn loạn!

Trong khi đó, Mike vừa chống chọi với cơn đau, vừa phải xua đuổi những ý nghĩ đen tối.

Mike Spaulding từng lãnh chức vô địch về môn trượt tuyết và nhào lộn. Anh từng đối diện với hiểm nguy và xem cái chết nhẹ như bông gòn! Và lần nào anh cũng chiến thắng vinh quang. Nhưng lần này, liệu anh

có thoát chết một cách “lãng-xệ”, vì một tai nạn xem ra như “trò chơi con nít” không? Vừa miên man nghĩ ngợi, Mike vừa buồn bã tự nhủ:

- Chắc hẳn lần này mình không thoát khỏi lưỡi hái của tử thần!

Khi chiếc xe tăng mạnh trước cửa nhà thương, một vài cô y tá bước vội đến bên xe. Nhìn thấy Mike, mặt mũi nhợt nhạt, môi tím xanh và hơi thở đứt quãng, các y tá hiểu ngay là phải mang anh đến phòng cấp cứu tức khắc. Mike được chụp hình để các bác sĩ có thể lượng định sự hiểm nguy ở mức độ trầm trọng nào. Và khi hình hiện lên màn ảnh, mọi người kinh ngạc vì thấy rõ ràng chiếc đinh vừa lớn vừa dài đã xuyên qua cạnh sườn và đâm thủng trái tim của Mike.

Hai bác sĩ Jacinto Orozco và Howard Boone thật sự lúng túng. Nhà thương trang bị đủ cho các cuộc cấp cứu, nhưng chưa được trang bị các máy móc tối tân, cần thiết cho các cuộc giải phẫu tim. Thế nhưng trường hợp của anh Mike đòi buộc phải giải phẫu tại chỗ. Vì nếu di chuyển sang một nhà thương khác, có thể Mike sẽ tắt thở trên đường đi.

Bác sĩ Howard Boone, nhà giải phẫu nổi tiếng của bệnh viện, quyết định mổ ngay .. Nằm trên chiếc băng ca đẩy vào phòng mổ, Mike thều thào hỏi cô y tá:

- Có phải là tôi sắp chết không?

Cô y tá mỉm cười trấn an:

- Chắc chắn là không, nếu chúng tôi có thể ngăn chặn được. Và ông biết là chúng tôi không bao giờ đầu hàng trước khó khăn.

Trong phòng mổ, toán bác sĩ và y tá thực sự đương đầu với một trường hợp nan giải. Khi từ từ mổ ra, mọi người trông thấy rõ ràng tận mắt chiếc đinh xuyên qua xương ức, đâm thủng lá phổi bên phải và sau cùng đâm thủng luôn phần bên phải của trái tim. Chiếc đinh còn đâm rách đại động mạch, khiến máu đen chảy đầy túi bao tâm, máu đen vì thiếu dưỡng khí. Bác sĩ Boone hết sức kinh ngạc, ông lẩm bẩm:

- Thường thì trong những trường hợp tương tự, cơ may sống sót chỉ xảy ra, không phải một phần ngàn, nhưng là một phần triệu!

Khi chiếc đinh được lấy ra và khi vết thương được khâu lại, kết thúc tốt đẹp cuộc giải phẫu, bốn ánh mắt của hai bác sĩ Boone và Orozco cùng giao nhau trong một ý nghĩ:

- Giờ cuối cùng của nạn nhân chưa điểm!

Riêng bác sĩ Boone, ông cẩn thận cất giữ chiếc đinh 8 phân, chiếc đinh đã không giết chết được Mike. Khi mân mê chiếc đinh trong tay, ông nói lớn cho mọi người nghe:

- Khoa học không thể nào giải thích được cuộc sống sót lạ lùng của anh Mike Spaulding. Chỉ có một điều chắc chắn, đó là, Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của anh Mike đã can trọng gìn giữ anh trong ngày xảy ra tai nạn hôm đó!

... "Hỡi ai nương tựa Đấng Tối Cao và núp bóng Đấng Quyền Năng tuyệt đối, hãy thưa với Chúa rằng: "Lạy THIÊN CHÚA, Ngài là nơi con ẩn náu, là đồn lũy chở che, con tin tưởng vào Ngài". Chính Chúa gìn giữ bạn khỏi lưới kẻ thù giăng, khỏi tai ương tàn khốc. Chúa phù trì che chở, dưới cánh Người, bạn có chỗ ẩn thân: lòng Chúa tín trung là khiên che thuẫn đỡ .. Bạn sẽ không gặp điều ác hại, và tai ương không bén mảng tới nhà, bởi chưng Người truyền cho thiên sứ gìn giữ bạn trên khắp nẻo đường, và thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng cho bạn khỏi vấp chân vào đá. Bạn có thể giẫm lên hùm thiêng rắn độc, đạp nát đầu sư tử khủng long" (Thánh Vịnh 91,1-4/10-13).

("Sélection du Reader's Digest", Décembre/1993, trang 90-96)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

